

(Karinabad). Това име е турско-арабско и значи: близко до града. Това тълкуване се приближава до Хамеровото, споредъ което Karinabad значело Nahstätten, или буквально = близки мъста (?)

Къзълъ-Агачъ (lenidsché Kisilagacs), на с.-и. отъ Одринъ и денъ разстояние отъ тамъ, влизалъ въ чирменския санджакъ. Тукъ имало една джамия, една баня и единъ ханъ. Отъ всичко личи, че К.-Агачъ е съществувалъ и прѣди идването на турцитъ, като българска крѣпост. Названието му Енидже (ново, подновено) подтвърдява това, а агачъ сочи на стара тукъ станция или важенъ между-пътенъ пунктъ. На друго място пакъ у X. Калфа, Kisilagacs е въ софийския санджакъ.

Нова-Загора е Sagrai dschedid, Sagrajenidsché — двѣ различни названия за едно и също заселище — Нова-Загора. Подобно на Бургасъ, тя не е въ същност толкова ново заселище, както обикновенно бихме били наклонни да мислимъ. Още въ хроникитъ за турскитъ завоевания се срѣща различаването Стара и Нова-Загора, но очевидно при приспособяване на малко по-нова номенклатура къмъ по-стари събития. По X. Калфа, Нова-Загора е градецъ, на разстояние седемъ (?) дни отъ Ц-дъ, близо до Балкана и въ плодородна равнина. Далечъ отъ Сливенъ е на единъ день и на пътя отъ него за Стара-Загора (Eski Sagra Sagra atik, Sagra Eskissi). До Нова-Загора се намирало село Berkî, съ 4-5 топли извори. Днесъ заселище въ България подъ това име нѣма. Вѣроятно, тукъ въпростътъ се отнася за разсипано старо-българско заселище. Но важното е да се знае, дали подъ това име X. Калфа не визира сливенскитъ минерални бани, които сѫ на пътя отъ Нова-Загора за Сливенъ и между сливенскитъ села Джиново и Чайрлий. По-вѣзможно е, подъ Берки да се разбира старото име на „Лъджакъ-Кой“, при тъй нарѣченитъ Кортенски бани. Единъ отъ изворитъ на тия бани е билъ покритъ съ кубе отъ нѣкой си Пири Паша.

Отъ най-близкитъ на Сливенъ градове, изреждани бѣгло отъ X. Калфа, е Ямболъ (Janboli). Както се каза, той е билъ прѣзъ това време градецъ съ турски колоритъ. Това се види още и отъ обстоятелството, че прѣзъ време